

ת"פ 18292/09/12 - מדינת ישראל נגד ראד הזייל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18292-09-12 מדינת ישראל נ' הזייל

22.11.15

בפני כבוד השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראד הזייל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ליעד ידין

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הסעה שלא כדין לפי סעיף 12(א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק").

לפי המפורט בכתב האישום ביום **6.5.12** בשעה 07:30 נהג הנאשם ברכב מסוג "סקודה" בכביש 557, ממערב למזרח, לכיוון מחסום 407, בדרך לעיר שכם, כשברכב ישבו איתו אותה עת מוהנד אבו בכר ומוחמד אבו בכר, שבעת הרלוונטית היו תושבים זרים בישראל שלא כדין.

2. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאשם במיוחס לו.

לטענתו - הסיע את התושבים הזרים אולם לא ידע כי מדובר בתושבי השטחים, כיוון שכששאל אותם היכן הם גרים - ענו שבואדי ערה.

הוא אסף אותם באזור טייבה, ולטענתו ביקשו לנסוע לטול כרם כיוון שתעודות הזהות שלהם היו ברכב במקום.

3. ב"כ הנאשם ויתר על העדתם של כל עדי התביעה כדלקמן:

(1) ע"ת/1-סמ"ש אור קרן

(2) ע"ת/2-רס"ב ענבר מהרט

(3) ע"ת/3-רס"מ דוד שרעבי

(4) ע"ת/4-אסנת שמטרלינג

(5) ע"ת/5-סג"ממדיאן נאנמ

(6) ע"ת/6-רס"ר איילי עיני

הוגשו (בהסכמה):

דו"ח פעולה של השוטר אור קרן מיום 6.5.12 (1/ת)

ביום 6.5.12 שעה 7:30 במהלך משמרת במחסום 407 עם השוטרים עודד מהרט ודוד שרעבי, עצר רכב לבדיקה מסוג "סקודה" וביקש תעודות מהנאשם - שנהג. הוא הביא לו תעודת זהות ואמר שלשניים האחרים אין. הוציא את שני החשודים מהרכב, ולאחר חיפוש ברכב נמצאו שתי תעודות של תושבי השטחים -מוהנד אבו בכר ומחמוד אבו בכר.

שאל את הנאשם מאיפה אסף אותם והוא ענה שמהצומת למעלה. לאחר תחקור קצר עם תושבי השטחים הם אמרו שעלו על הרכב בוואדי ערה.

התבקש לעכב את שני החשודים והנאשם כשהם מופרדים.

במהלך העיכוב לא היה שימוש בכוח ולא נגרם נזק לגוף או רכוש.

תעודת עובד ציבור של מת"ק מנהל אזרחי (2/ת)

בתאריך 6.5.12 מחמוד בסאם מוחמד אבו בכר ומוהנד אחמד תאופיק אבו בכר לא החזיקו בהיתרי כניסה ושהייה לצורך תעסוקה או לכל צורך אחר.

תעודת עובד ציבור של משרד הפנים מיום 7.5.12 מאת אסנת שמטרלינג (3/ת)

ביום 6.5.12 מחמוד אבו בכר ומוהנד אבו בכר לא החזיקו ברישיון ארעי או קבע בישראל לפי חוק הכניסה לישראל.

דו"ח עיכוב של הנאשם מיום 6.5.12 מאת רס"ב ענבר מהרט (4/ת)

ביום 6.5.12 בשעה 7:25 עוכב הנאשם בחשד להסעת שב"חים.

תגובת הנאשם: "אני לא ידעתי שהם שב"חים".

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 6.5.12 שעה 09:56 (5/ת)

הוא נסע מכיוון דרום בכביש 6 לטייבה. כשהגיע לרמזור בכביש הראשי בתוך טייבה סימנו לו לעצור שני האנשים האלה, וביקשו להגיע איתו לטול כרם. הוא היה בדרכו לשטחים, לשכם, אז עשה להם טובה ולקח אותם טרמפ.

הוא יבואן של פחמים, וכל יום עושה את הדרך הזו, עובר במחסום, והשוטרים של מג"ב בודקים אותו. אם היה לו חשד שמדובר בתושבי שטחים- לא היה חושב בכלל להסיע אותם, כי החוק אוסר להסיע ללא אישורים.

בדרך כלל הוא מבקש תעודת זהות אבל הם אמרו לו שהם שכחו את תעודת הזהות שלהם.

הוא שאל מאיפה הם, והם אמרו שמאום אל פחם.

לשאלה מה תגובתו לכך שהם אמרו שעלו לרכב בוואדי ערה, ענה כי הם משקרים. יש לו הוכחות שזה לא נכון. אפשר לבדוק בכביש 6 את מסלול הנסיעה שלו מכיוון דרום לטייבה, יצא במחלף כפר סבא רעננה במקום במחלף אייל כי התבלבל, ויצא מחלף אחד לפני, וואדי ערה זה בצפון.

לא מכיר את הנוסעים, יודע שבטייבה ובישראל יש תושבי שטחים שבאו לעבוד.

לשאלה האם לא עלה לו חשד שמדובר בתושבי השטחים, ענה כי כן היה לו חשד, שאל אותם לגבי תעודות זהות, והם אמרו ששכחו אותן באוטו בטול כרם.

לשאלה מדוע הסיע אותם אם היה לו חשד, ענה כי האמין להם.

הוא עובר כל יום במחסום ויודע שהשוטרים בודקים שם, לא הגיוני שיסיע אותם דרך המחסום.

שרטוט הנאשם את מחסום 407 מיום 7.6.15 (6/ת)

4. מטעם ההגנה העיד **הנאשם** (עמ' 6-11 לפרוטוקול).

בחקירה ראשית העיד כי ביום האירוע בבוקר יצא כהרגלו לכיוון צפון על מנת להגיע לשכם, דרך המעבר הזה בו נסע אלף פעם. הוא מייבא ומשווק שם פחמים. נסע דרך מחלף אייל לכיוון המעבר וצריך לעבור מטייבה, שם ראה אחרי הרמזור שני אנשים לבושים יפה, ולא בעלי מראה של אנשים מהשטחים. הם סימנו לו לעצור-ועצר.

שאל אותם לאן הם צריכים וענו לו שהם בדרך לטול כרם כי יש להם רכב שהם מתקנים שם. הם עלו איתו

עמוד 3

לרכב, ובהתחלה כלל לא חשד שמדובר באנשים מהשטחים, גם זוכר ששאל אותם על תעודות הזהות שלהם והם אמרו שהן ברכב.

כשהתקרבו למחסום היה ג'יפ של מג"ב וראה שהנוסעים החלו להיות בפאניקה ואז חשד שמדובר באנשים שיש להם בעיה ואמר לעצמו שאולי הם רוצים להיות רחוק מהמשטרה ושם התחיל החשד. כשהגיע לשם- עצר אותם השוטר, ונגמר העניין.

אישר כי במחסום 407 תמיד יש משטרה, היה שם יותר מאלף פעמים, וכל הזמן בודקים אותו. יש שם משטרה, יודע שבודקים שם, וברור שאי אפשר לעבור מהשטח הפלסטינאי לישראל בלי בדיקה (עמ' 6 ש' 8-29).

ברור שאם היה חושד שהם תושבי שטחים בהתחלה - לא היה מסיע אותם.

לשאלה למה העלה אותם בכלל, ענה כי הוא אוהב לעזור לאנשים, הם אמרו שצריכים להגיע לטול כרם וזה בדרך שלו.

הם אמרו לו שהם מאום אל פאחם והאוטו שלהם נמצא בטול כרם, 80% מערביי המשולש מתקנים את הרכבים בטול כרם, אז הוא מכיר את העניין הזה.

לשאלה למה שאל אותם מאיפה הם - ענה כי זה לא עניין של מי יודע מה. שאל כי רצה להבין מהיכן הם באים, ולהיות בטוח שהכל בסדר, הם דוברי עברית טובה.

דיבר איתם עברית כי רצה לבדוק את המצב שלהם, והם דיברו יפה מאוד. דיבר איתם גם ערבית, הערבית של הדרום שונה מהצפון, באזור הצפון כולל השטחים מדברים ערבית פלאחית. כולם, חוץ מהדרוזים, מדברים אותה שפה.

לא זוכר מה אמר במשטרה לגבי החשד שהתעורר בו במחסום. לאחר ריענון זיכרון -העיד כי כיום הוא בן 32 ומאז היותו בן 20 כל פעם שעובר שם עוצרים אותו ובודקים, ולכן לא יכול להיות שייקח אנשים מהשטחים, זה לא הגיוני, הוא מכניס "גול עצמי".

לשאלה כיצד מסביר שלחוקר אמר באמצע העדות כי כן היה לו חשד שהם תושבי השטחים, בניגוד למה שאמר בתחילה ובסוף החקירה, ענה כי בחלק הראשון שהעלה אותם והתחילו לדבר עד הכיכר לפני המעבר הכל היה מצוין עד שהגיעו לנקודה ממנה אפשר לראות את המעבר, כי האנשים האלה באמת לא יודעים שיש שם מעבר כזה (פרו' עמ' 7 ש' 1-31).

אז התחילה הפאניקה, באמת חשד, אבל לא יכול היה לממש את החשד הזה בכמה מטרים שנשארו עד לעמדה. מכחיש שניסה לברוח כשראה את המשטרה, הוא עצר לידה (פרו' עמ' 8 ש' 1-4).

בחקירה נגדית העיד כי מתעסק בפחמים, מייבא אותם ממצרים ומשווק בשכם. לשאלה כיצד מסביר כי לשוטר אור קרן שעצר אותו כבר הביא את ת"ז שלו ואמר בשמם של השניים האחרים שאין להם ת"ז, ענה כי הייתה לו שיחה עם האנשים על ת"ז ואמר להם שאם אין להם ת"ז- זה בעיה להיכנס לשטחים.

הם אמרו לו שהם אומרים את זה בעל פה ושהת"ז שלהם נשארו באוטו בטול כרם (פרו' עמ' 8 ש' 6-32).

לשאלה איך יודע שיש להם בעיה אם אין ת"ז, ענה כי פעם הגיע בלי ת"ז ועיכבו אותו שעה עד שבדקו, הוא מכיר את הסוגיה שם. אם יודע שהגיע בעבר למחסום בלי ת"ז ועיכבו אותו שעה - אז צפה כי תהיה לו בעיה, בהתחלה אמר להם שיעכבו אותם שם לפחות שעה. אותו לא יעכבו- יש לו את ת"ז שלו איתו.

מההתחלה סיכמו שבמעבר טול כרם הם נפרדים והסביר להם שיעוכבו שם. אחרי המעבר- יש ימינה לכיוון שכם ושמאלה לענבה וטול כרם. הוא צריך ימינה והם שמאלה.

לשאלה למה עכבו אותו כשלא הייתה לו ת"ז, ענה כי נכנס בלי ת"ז ומעכבים לבדוק שהוא ישראלי ולא נכנס מהשטחים. לשאלה האם לא יעכבו גם אותו אם הוא מסיע אותם, ענה שלא. לשאלה מדוע לא, הרי אולי הוא מסיע שב"חים, ענה כי זה כבר סיפור אחר. מעכבים את מי שאין לו ת"ז. גם הרכב היה שלו, והם סיכמו שהם ירדו במעבר.

לשאלה למה המשיך לנסוע לכיוון הג'יפ וליפול לידי השוטר, ענה כי מהיכר עד לעמדה זה 6 מטרים הוא לא יכול לעצור באמצע הדרך. הסיע אותם 10 דקות, מהרמזור בטייבה עד המעבר זה קילומטר וחצי.

לשאלה למה התכוון כשאמר לשוטר שאסף אותם מהצומת למעלה, ענה שהכוונה שזה ליד. אחרי הרמזור של טייבה אסף אותם, יש שם אנשים שעומדים בדרך לקלנסואה (עמ' 9 ש' 1-32).

הנאשם משרטט את מחסום 407 (ת/6).

כשאמר לשוטר שלקח אותם מהיכר למעלה - התכוון שאחרי הכביש של טייבה, לוקח ימינה בצומת, והיכר זה כמה מטרים מהעמדה של השוטר.

לא הכיר את השב"חים. השיחה ביניהם נסובה על איפה מתקנים רכב יותר טוב בשכם או בטול כרם, ושבטול כרם לא עושים עבודה טובה.

הוא בדואי וגר ברהט. בדרום הבדואים מדברים בכלל שפה אחרת, וכשנוסעים צפונה מכפר קסאם, השטחים, וצפון כולם מדברים אותה שפה.

קשה לו לזהות אם אדם הוא מאום אל פאחם או שכם.

מאשר כי ברהט יש הרבה שב"חים. הוא מכיר את התופעה, לכן אמר שהלבוש ההולם שהיה להם שונה מהאנשים אותם מכיר בדרום - הם היו לבושים אלגנטי ויפה, ולכן לא חשב שהם מהשטחים.

ערביי ישראל יותר מודרניים מאנשי השטחים בלבוש ובתספורת.

לשאלה מדוע אמר במשטרה כי בדרך כלל מבקש ת"ז - מסר כי בהתחלה לא חשד שהם תושבי השטחים, ביקש ת"ז כי רצה לעזור להם, ואם אין להם ת"ז- הם יעוכבו במעבר. הם אמרו שת"ז נשארו ברכב ואמר שזו בעיה כי יש עמדה עם שוטר שיבקש ת"ז והם יצטרכו להתעכב לפחות שעה -שעה וחצי (פרו' עמ' 10 ש' 1-30).

לשאלה כיצד מסביר כי בהודעתו במשטרה אמר כי (ש'21) היה לו חשד שהם תושבי השטחים ושאל לגבי ת"ז והם אמרו ששכחו אותה ברכב בטול כרם וכשהשוטר שאל למה בכל זאת הסיע אותם אמר שהאמין להם, ענה כי הסיבה לבקשת ת"ז היה בשל הבעיה לעבור במעבר והעיכוב. החשד התעורר אצלו כשאמרו לו שהת"ז שלהם ברכב. כששאל אותם מה מספר ת"ז החלו להגיד לו מספר, והוא האמין להם והבין שהת"ז אצלם באוטו.

לשאלה למה לא אמר במשטרה את גרסתו לפיה אמרו לו שיש להם מכונית בתיקון בטול כרם, ענה שאמר. אמר במשטרה שהם שכחו את תעודות הזהות באוטו בטול כרם שנמצא שם בתיקון ולכן הם נסעו לשם.

לשאלה כיצד מסביר כי זה לא מופיע בהודעה שלו במשטרה ולא בדו"ח הפעולה של החוקר, ענה כי החוקר שאל אותו מה הם אמרו לו שהולכים לעשות, והוא אמר שאמרו לו לתקן את האוטו שלהם והסיבה שהם מתקנים. לא יודע למה החוקר לא רשם את זה.

לשאלה למה לא אמר במשטרה כי הם דיברו עברית יפה, ידעו את מספר ת"ז שלהם בעל פה, וגם שהיו אמורים להיפרד במעבר, ענה כי הוא לא טיפש, מבין שאם מסיע אנשים מהשטחים יתפסו אותו בנקודה בה אמור לחצות את המעבר, וזה לא יכול להיות שביקש להתאבד (פרו' עמ' 11 ש' 1-18).

5. דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי למכלול הראיות, העדויות וסיכומי הצדדים, מצאתי כי עלה בידי המאשימה להוכיח את עובדות כתב האישום המיוחסות לנאשם- מעל לכל ספק סביר.

אין מחלוקת כי בעת הרלוונטית לכתב האישום הסיע הנאשם שני נוסעים אשר שהו בישראל ללא היתר עבודה, כניסה או שהייה כחוק (ת/2-3).

הגנת הנאשם נסובה אך ורק סביב טענה בדבר אי קיומו של היסוד הנפשי בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בחנית חומר הראיות בתיק, כמו גם עדותו של הנאשם במשטרה ובבית המשפט, מעלה כי לכל הפחות חשד, אם לא למעלה מזה, כי הנוסעים אותם העלה לרכבו הינם תושבי האזור השוהים באופן בלתי חוקי בישראל.

כבר בהודעתו במשטרה מסר הנאשם במפורש כי חשד שהנוסעים הינם תושבי שטחים (האיזור), אולם בחר להאמין להם (ת/5 ש' 21-23). וכך מובא בהודעתו (ההדגשות שלי- נ.ב.).

**"ש:אם אתה לא מכיר אותם וידוע לך שבטייבה ובישראל יש תושבי שטחים
שבאים לעבוד והם בקשו להגיע לטול כרם, לא עלה לך חשד שמדובר בתושבי
שטחים**

**ת: היה לי חשד כן, שאלתי אותם לגבי תעודת זהות ואמרו ששכחו את זה באוטו
ובטול כרם**

ש: אז אם עלה לך החשד מדוע בכל זאת הסעת אותם

עמוד 6

ת:האמנתי להם"
(ת/5 ש' 19-23)

מעדותו זו, כמו גם עדותו בבית המשפט, עולה בברור כי הנאשם מודע היטב למציאות בה תושבי שטחים רבים מנסים להיכנס לישראל לצורכי שהייה ועבודה בניגוד לחוק (**ת/5 ש' 19-21**; פרו' עמ' 10 ש' 17-23), ולראיה- בטרם העלה את הנוסעים לרכבו חקר אותם מהיכן הם, ואף דיבר איתם בערבית ובעברית כי רצה **"לבדוק את המצב שלהם והם דיברו יפה מאוד"** (עמ' 7 ש' 12).

בנוסף להתנהגותו זו של הנאשם, הרי שבהסבר שנותן לכך ששאל אותם מהיכן הם, ניכר כי הוא מנסה למזער את חשיבות העניין- באופן שאף בו יש כדי להפלילו. וכך מעיד בחקירתו הראשית-

"ש:למה שאלת אותם מאיפה הם?"
ת:פשוט...זה לא עניין של מי יודע מה. שאלתי כדי להבין מאיפה הם באים.
רציתי לדעת כדי להיות בטוח שהכל בסדר, הם דוברי עברית יפים (כך במקור-
נ.ב.)
(פרו' עמ' 7 ש' 8-11)

לאור האמור, אכן קינן במוחו של הנאשם החשד, בדבר מקום מגוריהם של הנוסעים, שוודאי התחזק נוכח העובדה לפיה לא היו בידיהם תעודות זהות הלכה למעשה (!).

בהעלאתם של נוסעים אלה לרכבו והסעתם למחסום, בחר הנאשם למעשה לעצום עיניו נוכח החשד שקינן בו, מתוך הנחה מוטעית כי לכל היותר הם יעוכבו במחסום, והוא יהיה חופשי להמשיך בדרכו.

גרסתו בבית המשפט לפיה השניים טענו בפניו כי רכבם מצוי, כביכול, בתיקון בטול כרם, ותעודות זהות שלהם נשכחו בתוכו (פרו' עמ' 6 ש' 16-19; עמ' 7 ש' 5-8), וכי לבושם, שפתם ומראם לא הסגיר את היותם תושבי השטחים (עמ' 6 ש' 15; עמ' 10 ש' 20-23) - הינה גרסה כבושה, שלא בא זכרה בהודעתו במשטרה (**ת/5**) או בדו"ח העיכוב במקום האירוע (**ת/4**), כל זאת מבלי שיהיה בפיו של הנאשם הסבר סביר ומתקבל על הדעת לכך (פרו' עמ' 11 ש' 12).

יתרה מכך, בעדותו בבית המשפט הרחיב הנאשם את היריעה באופן ניכר, גם בחקירתו הנגדית, כאשר הוסיף כי סוכם בינו לבין הנוסעים מראש כי במעבר ייפרדו דרכיהם בשל העיכוב הצפוי להם בהעדר תעודות זהות (פרו' עמ' 9 ש' 9-12) והעובדה כי אמרו לו את מספר ת"ז שלהם בעל פה (עמ' 8 ש' 31; עמ' 11 ש' 1-2) - פרטים אותם לא הזכיר כלל אף בעדותו הראשית (!).

"עצימת עיניים" בפני קיומה של עובדה שקולה כנגד "ידיעתה" של אותה עובדה. משחשד הנאשם כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים -היה עליו לברר כדבעי את הנסיבות, קל וחומר מקום בו מדו"ח פעולה של סמ"ש אור קן (**ת/1**) עולה כי בחיפוש ברכב נמצאו על נקלה שתי תעודות של תושבי שטחים.

6. אשר על כן ונוכח האמור לעיל, מצאתי כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום המיוחסות לנאשם מעל לכל ספק סביר, והריני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הנוכחים